

КІРОВОГРАДСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

29 січня 2018 року

м. Кропивницький

Справа № П/811/1655/17

Кіровоградський окружний адміністративний суд у складі судді Кармазиної Т.М., розглянувши в порядку письмового провадження справу за позовом ОСОБА_1 до Управління Укртрансбезпеки у Дніпропетровській області та Управління Укртрансбезпеки у Кіровоградській області про визнання протиправними та скасування розрахунку і постанови,-

ВСТАНОВИВ:

Позивач звернувся до суду з адміністративним позовом, в якому, з урахуванням збільшення позовних вимог, просить визнати протиправними та скасувати розрахунок б/н від 30.08.2017 плати за проїзд автомобільними дорогами загального користування великовагових та/або великогабаритних транспортних засобів автомобільними дорогами загального користування до акту від 30.08.2017 №0000760 та постанову Управління Укртрансбезпеки у Кіровоградській області про застосування адміністративно-господарського штрафу ВА №0110491 від 27.09.2017.

В обґрунтування позовних вимог позивач посилався на протиправність дій відповідача під час здійснення габаритно-вагового контролю, та зазначав що п.19 Порядку здійснення габаритно-вагового контролю та справляння плати за проїзд автомобільними дорогами загального користування транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, вагові та/або габаритні параметри яких перевищують нормативні, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України №879 від 27.06.2007, у редакції чинній на день здійснення габаритно-вагового контролю, під час проведення такого контролю Укртрансбезпека або її територіальні органи керуються методикою, затвердженою Мінекономрозвитку. Однак, всупереч зазначеному припису вказана методика Мінекономрозвитку не затверджена, що свідчить на думку позивача про те, що відповідач під час здійснення габаритно-вагового контролю та оформлення його результатів діяв не на підставі, не у спосіб та поза межами, визначеними законодавством. Таким чином, за відсутності відповідної методики зважування, встановити дійсне навантаження на осі під час руху автомобіля у разі перевезення рідкого вантажу не можливо. Також, посилався на те, що незрозуміло якими даними керувались уповноважені особи відповідача при визначенні відстані, за проїзд якої встановлювалась оплата, адже відстань від м. Запоріжжя до м. Кропивницький не становить 240 км. Крім того, посилався на те, що співробітниками Укртрансбезпеки у Дніпропетровській області при оформленні оскаржуваного розрахунку неправильно застосовано ставку плати за проїзд автомобільними дорогами загального користування. Відтак, враховуючи ставки плати за проїзд, затверджені Урядом України, в даному випадку за основу слід було брати ставку 0,3, а не 0,57, яка була помилково

застосована відповідачем. Також, вказує, що не в акті перевірки, ні в довідці, ні в чеку зважування не зазначено назву вагового комплексу, на якому здійснювався габаритно-ваговий контроль, чим на його думку, порушено п.12-13 Порядку №879. Крім того, позивач зазначає, що п.22 Порядку №879, у разі виявлення на стаціонарних або пересувних чи автоматичних зважувальних пунктах порушення правил проїзду великовагових та/або великогабаритних транспортних засобів такий транспортний засіб тимчасово затримується згідно із ст.265-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення. Проте, транспортний засіб з напівпричепом за результатами габаритно-вагового контролю не затримувався, а після його проходження подальший рух транспортного засобу не заборонявся.

Представник відповідачів надав до суду заперечення, в якому просив в задоволенні позову відмовити, обґрунтовуючи це тим, що відповідачі при складанні оскаржуваного розрахунку та прийнятті постанови діяли на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені чинним законодавством України. Також, посилався на те, що акт про перевищення позивачем нормативів вагових параметрів складено за порушення, які мали місце, а оскаржувану постанову прийнято із дотриманням процедури, встановленої законодавством.

Сторони в судове засідання не з'явилися, подавши заяви про розгляд справи без їх участі за наявними матеріалами справи (а.с.141-143).

Враховуючи викладене, а також з урахуванням приписів ч.9 ст.205 КАС України, суд визнав за можливе подальший розгляд справи здійснити у порядку письмового провадження.

Суд, заслухавши пояснення представників сторін, дослідивши матеріали справи, вважає, що позовні вимоги не підлягають задоволенню, з наступних підстав.

30 серпня 2017 року інспекторами управління Укртрансбезпеки у Дніпропетровській області, при проведенні рейдової перевірки у пункті габаритно-вагового контролю автомобільної дороги Н-08 "Бориспіль-Дніпропетровськ-Запоріжжя" 437 км, здійснено габаритно-ваговий контроль транспортного засобу марки DAF, модель - FT XF 95, державний номерний знак НОМЕР_1, з напівпричепом марки Energo, модель NC-325, реєстраційний номер НОМЕР_2, власником якого є ОСОБА_1, під час якого встановлено перевищення транспортним засобом нормативних вагових параметрів, про що складено відповідну довідку про результати здійснення габаритно-вагового контролю та акт про перевищення транспортним засобом нормативних вагових параметрів №0000760 (а.с.9-10).

Згідно з пунктами 3, 4 Порядку здійснення державного контролю на автомобільному транспорті, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України №1567 від 08.11.2006 (далі - Порядок №1567), органами державного контролю на автомобільному транспорті (далі - органи державного контролю) є Укртрансінспекція, її територіальні органи - управління в Автономній Республіці Крим, обласні, Київське та Севастопольське міські, районні управління. Державний контроль на автомобільному транспорті (далі - державний контроль) здійснюється посадовими особами органу державного контролю (далі - посадові особи) у форменому одязі, які мають відповідне службове посвідчення, направлення на перевірку, сигнальний диск (жезл) та індивідуальну печатку, шляхом проведення рейдових перевірок (перевірок на дорозі).

Відповідно до п.3 Порядку здійснення габаритно-вагового контролю та справляння плати за проїзд автомобільними дорогами загального користування транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, вагові та/або габаритні параметри яких перевищують нормативні, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України №879 від

27.06.2007 (далі - Порядок №879), габаритно-ваговий контроль транспортних засобів на автомобільних дорогах загального користування здійснюється Укртрансбезпекою, її територіальними органами та уповноваженими підрозділами Національної поліції.

Відповідно до абзацу третього пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 10.09.2014 №442 «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» утворено Державну службу України з безпеки на транспорті, реорганізувавши шляхом злиття Державної інспекції з безпеки на морському та річковому транспорті, Державної інспекції з безпеки на наземному транспорті та підпорядкувавши Державній службі, що утворюється, Державну спеціальну службу транспорту.

Пунктом 5 цієї постанови зазначено, що центральні органи виконавчої влади, що утворюються шляхом реорганізації інших центральних органів виконавчої влади, є правонаступниками органів, які реорганізуються. Права та обов'язки центральних органів виконавчої влади, що ліквідуються, передаються відповідним центральним органам виконавчої влади, на які цією постановою покладено функції з реалізації державної політики у відповідній сфері.

З метою виконання вимог пункту 9 цієї постанови, постановою Кабінету Міністрів України від 11.02.2015 №103 затверджено Положення про Державну службу України з безпеки на транспорті (Укртрансбезпека). Державна служба України з безпеки на транспорті (Укртрансбезпека) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра інфраструктури і який реалізує державну політику з питань безпеки на наземному транспорті та у сфері безпеки на морському та річковому транспорті (крім сфери безпеки мореплавства суден флоту рибного господарства).

Підпунктами 2, 15, 27, 29, 54, 58, 62 пункту 5 даного Положення передбачено, що Укртрансбезпека відповідно до покладених на неї завдань: здійснює державний нагляд (контроль) за додержанням вимог законодавства на автомобільному, міському електричному, залізничному, морському та річковому транспорті; здійснює габаритно-ваговий контроль транспортних засобів на автомобільних дорогах загального користування; здійснює нарахування плати за проїзд автомобільними дорогами транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, вагові або габаритні параметри яких перевищують нормативні, під час здійснення габаритно-вагового контролю; у випадках, передбачених законом, складає протоколи про адміністративні правопорушення, розглядає справи про адміністративні правопорушення і накладає адміністративні стягнення; проводить перевірки за додержанням суб'єктами господарювання, фізичними особами та юридичними особами вимог законодавства про транспорт; здійснює контроль наявності, видачу дозвільних документів на здійснення перевезень та контроль відповідності виду перевезення, що фактично здійснюється; здійснює інші повноваження, визначені законом.

Згідно з пунктом 8 вказаного Положення Укртрансбезпека здійснює свої повноваження безпосередньо, через утворені в установленому порядку територіальні органи та Держспецтрансслужбу.

Враховуючи вищенаведені норми, суд дійшов висновку про наявність у відповідачів повноважень щодо здійснення перевірок додержання вимог законодавства про автомобільний транспорт і здійснення габаритно-вагового контролю транспортних засобів на автомобільних дорогах загального користування, перевірку документів на здійснення перевезень, а також нарахування плати за проїзд автомобільними дорогами транспортними засобами та іншими самохідними машинами і механізмами, вагові або габаритні параметри

яких перевищують нормативні, під час здійснення габаритно-вагового контролю, винесення постанов про накладення адміністративно-господарського штрафу.

До матеріалів справи відповідачем надано копії направлення на перевірку №006490 від 28.08.2017 року, наказу про затвердження щотижневого графіка проведення рейдових перевірок №826 від 23.08.2017 р., графіка проведення рейдових перевірок у період з 28.08.2017 по 01.09.2017, графіка роботи пересувних пунктів габаритно-вагового контролю в Дніпропетровській області на серпень 2017 року, а також документи на ваги та документальні докази проведення повірки ваг (а.с. 45, 46-47, 63, 78-87, 93).

Судом встановлено, що при здійсненні перевірки відповідачем виявлено порушення позивачем вимог ст.48 Закону України "Про автомобільний транспорт" від 05.04.2001 року №2344-III (далі - Закон №2344-III), що полягало у наданні послуг перевезення з перевищенням вагових обмежень без оформлення дозволу, який дає право на рух автомобільними дорогами України, виданий компетентними уповноваженими органами, або документ про внесення плати за проїзд великовагових (великогабаритних) транспортних засобів, про що складено акт №0062931 (а.с.67).

Згідно ст.1 Закону № 2344-III автомобільний перевізник - це фізична або юридична особа, яка здійснює на комерційній основі чи за власний кошт перевезення пасажирів чи (та) вантажів транспортними засобами; вантажні перевезення - перевезення вантажів вантажними автомобілями; великогабаритний транспортний засіб - транспортний засіб з вантажем або без вантажу, хоча б один з габаритних параметрів якого перевищує встановлені на території України допустимі параметри.

Відповідно до ч.2 ст.48 Закону № 2344-III автомобільні перевізники, водії повинні мати і пред'являти особам, які уповноважені здійснювати контроль на автомобільному транспорті та у сфері безпеки дорожнього руху, документи, на підставі яких виконують вантажні перевезення.

Частиною 4 даної статті встановлено, що у разі перевезення вантажів з перевищенням габаритних або вагових обмежень обов'язковим документом також є дозвіл, який дає право на рух автомобільними дорогами України, виданий компетентними уповноваженими органами, або документ про внесення плати за проїзд великовагових (великогабаритних) транспортних засобів, якщо перевищення вагових або габаритних обмежень над визначеними законодавством становить менше семи відсотків.

Відповідно до акту перевищення транспортним засобом нормативних вагових параметрів №0000760 від 30.08.2017 року за результатами габаритно-вагового контролю автомобіля марки DAF, модель - FT XF 95, державний номерний знак НОМЕР_1, з напівпричепом марки Eneco, модель NC-325, реєстраційний номер НОМЕР_2, власником якого є ОСОБА_1, встановлено, що фактичне навантаження на другу вісь даного транспортного засобу становить 14,050 тон замість 11 тон, що також підтверджуються квитанцією зважування від 30.08.2017 (№18233) (а.с.10, 12).

Відповідно до ч.ч.1, 2 ст.29 Закону України "Про дорожній рух" від 30.06.1993 р. №3353-III до участі у дорожньому русі допускаються транспортні засоби, конструкція і технічний стан яких відповідають вимогам діючих в Україні правил, нормативів і стандартів, що мають сертифікат на відповідність цим вимогам, укомплектовані у встановленому порядку, а у разі, якщо транспортний засіб згідно з цим Законом підлягає обов'язковому технічному контролю, пройшов такий контроль. З метою збереження автомобільних доріг, вулиць та залізничних переїздів участь у дорожньому русі транспортних засобів, вагові або габаритні параметри яких перевищують нормативні, допускається за наявності дозволу на участь у дорожньому русі таких транспортних засобів.

Порядок видачі дозволу на участь у дорожньому русі транспортних засобів, вагові або габаритні параметри яких перевищують нормативні, та розмір плати за його отримання встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Згідно ч.3 п.2 Порядку №879, великовагові та великогабаритні транспортні засоби - транспортні засоби, вагові та/або габаритні параметри яких перевищують нормативні навантаження на вісь (осі) та загальна маса або габарити яких перевищують один з параметрів, що зазначені у пункті 22.5 Правил дорожнього руху, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2001 р. №1306. При цьому транспортний засіб не може вважатися великоваговим та/або великогабаритним, якщо його параметри не перевищують нормативи більш як на 2 відсотки.

Відповідно до п.22.5 Правил дорожнього руху, затверджених постановою Кабінету Міністрів України затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 10.10.2001 р. №1306 (далі за текстом - Правила №1306, в редакції чинній на час виникнення спірних правовідносин), за спеціальними правилами здійснюється дорожнє перевезення небезпечних вантажів, рух транспортних засобів та їх составів у разі, коли хоч один з їх габаритів перевищує за шириною 2,6 м, за висотою від поверхні дороги - 4 м (для контейнеровозів на встановлених Укравтодором і Національною поліцією маршрутах - 4,35 м), за довжиною - 22 м (для маршрутних транспортних засобів - 25 м), фактичну масу понад 40 т (для контейнеровозів - понад 44 т, на встановлених Укравтодором і Національною поліцією для них маршрутах - до 46 т), навантаження на одиночну вісь - 11 т (для автобусів, тролейбусів - 11,5 т), здвоєні осі - 16 т, строєні - 22 т (для контейнеровозів навантаження на одиночну вісь - 11 т, здвоєні осі - 18 т, строєні - 24 т) або якщо вантаж виступає за задній габарит транспортного засобу більш як на 2 м.

З системного аналізу даних норм, встановлено, що існує обмеження на перевезення вантажу, маса якого і розподіл навантаження на осі перевищує величину, визначену технічною характеристикою автомобіля, а також існує заборона на рух транспортних засобів та їх составів з навантаженням на одиночну вісь понад 11 т у разі перевезення вантажів автомобільними дорогами.

Таким чином, перевізник повинен дотримуватись і технічних характеристик, не навантажувати на автомобіль більше його технічних можливостей і не допускати перевантаження на вісь більше 11 т.

Судом встановлено, що на підставі акту №0000760 від 30.08.2017 року відповідачем здійснено розрахунок б/н від 30.08.2017 щодо плати за проїзд великовагових та (або) великогабаритних транспортних засобів автомобільними дорогами загального користування, згідно якого позивачу нараховано плату за проїзд у розмірі 410,40 євро (а.с.11).

Згідно з п.27 Порядку №879 плата за проїзд автомобільними дорогами загального користування справляється з транспортних засобів вітчизняних та іноземних власників, у тому числі тих, що визначені у статті 5 Закону України "Про єдиний збір, який справляється у пунктах пропуску через державний кордон України", справляється у разі виявлення факту перевищення їх фактичних параметрів над параметрами, які враховувалися під час встановлення розміру єдиного збору в пунктах пропуску через державний кордон, де відсутні вагові комплекси, та з транспортних засобів, які виїжджають за межі України і на які в установленому порядку не отримано дозвіл на рух або не внесено плату за проїзд. Плата за проїзд справляється в національній валюті за офіційним курсом гривні, встановленим Національним банком на день проведення розрахунку.

Розмір плати за проїзд визначається у відповідності до п.30 Порядку №879, згідно якого плата за проїзд великовагового та/або великогабаритного транспортного засобу справляється за встановленими ставками залежно від маси такого транспортного засобу, навантаження на вісь (осі), габаритів та протяжності маршруту за формулою:

$$П = (P_{зм} + P_{нв} + P_{г}) \times В,$$

де П - розмір плати за проїзд;

$P_{зм}$ - розмір плати за перевищення загальної маси транспортного засобу за 1 кілометр проїзду;

$P_{нв}$ - розмір плати за перевищення навантаження на вісь (осі) (за одиничну + за здвоєну + за строєну) транспортного засобу за 1 кілометр проїзду;

$P_{г}$ - розмір плати за перевищення габаритів (за висоту + за ширину транспортного засобу за 1 кілометр проїзду);

В - відстань перевезення, кілометрів.

Згідно пункту 31-1 Порядку №879, якщо рух здійснюється без відповідного дозволу або внесення плати за проїзд великовагового та/або великогабаритного транспортного засобу, така плата визначається за пройденою частиною маршруту по території України або за частину, яку перевізник має намір проїхати, у разі перевищення нормативу хоча б одного вагового або габаритного параметру: до 10 відсотків - у подвійному розмірі; на 10 - 40 відсотків - у потрійному розмірі; більше як на 40 відсотків - у п'ятикратному розмірі.

Відповідно до п.2 ставки плати за проїзд автомобільними дорогами загального користування транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, вагові та/або габаритні параметри яких перевищують нормативні встановлено, до 5 відсотків включно 0,05; від 5 до 10 відсотків включно 0,1; від 10 до 20 відсотків включно 0,27; понад 20 відсотків за кожні наступні 5 відсотків 0,15.

Згідно розрахунку б/н від 30.08.2017 щодо плати за проїзд перевищення допустимого навантаження на одиночну вісь становить 3,050 тон, розмір плати за перевищення навантаження на вісь за кожен кілометр відстані становить 0,57 (0,27+0,15 +0,15), відстань - 240 км.

Судом встановлено, що відповідно до товарно-транспортної накладної місцем навантаження є м. Запоріжжя, а місцем розвантаження є м. Кропивницький (а.с.50).

Представник відповідача зазначив, що при розрахунку відстані взято до уваги товарно-транспортну накладну та враховано відстань, яку перевізник мав намір проїхати.

Доказів того, що позивач не здійснював подальший рух, перевантажував, тощо, позивачем не надано.

Отже, враховуючи положення вищенаведених норм, суд погоджується з позицією відповідача щодо суми плати за проїзд, яка зазначена у оскаржуваному розрахунку та становить 410,40 євро (0,57 x 240 x 3) (а.с.11).

Проте, суд і погоджується з доводами позивача, що відповідно до п.19 Порядку №879 (чинного на час здійснення габаритно-вагового контролю) під час проведення габаритно-вагового контролю Укртрансбезпека або її територіальні органи керуються методикою, затвердженою Мінекономрозвитку.

Також згідно з пп.2 п.2 Порядку №879 вимірювання (зважування) - процес визначення за допомогою вимірювального (зважувального) обладнання габаритно-вагових параметрів фактичної маси та навантаження на вісь (осі) транспортного засобу, що проводяться згідно з

методикою, затвердженою спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері метрології.

Отже, з аналізу наведених приписів законодавства слідує, що на час виникнення спірних правовідносин органам Укртрансбезпеки було надано повноваження з проведення перевірки та здійснення габаритно-вагового контролю транспортного засобу, але у відповідності з методикою визначення параметрів фактичної маси та навантаження на вісь (осі) транспортного засобу, затвердженою Мінекономрозвитку або затвердженою спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері метрології.

Постановою Кабінету Міністрів України від 30 серпня 2017 р. №671 внесено зміни до Порядку здійснення габаритно-вагового контролю та справляння плати за проїзд автомобільними дорогами загального користування транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, вагові та/або габаритні параметри яких перевищують нормативні, відповідно до якого п.19 виключено. Дана постанова чинна з 08.09.2017 року.

Між тим, суд зазначає, що на час складання акту №0000760 від 30.08.2017 року та розрахунку плати за проїзд великовагових та (або) великогабаритних транспортних засобів автомобільними дорогами загального користування не було затверджено методику визначення параметрів фактичної маси та навантаження на вісь (осі) транспортного засобу.

Враховуючи відсутність на час складання акту перевірки та розрахунку плати за проїзд методики визначення параметрів фактичної маси та навантаження на вісь (осі) транспортного засобу, суд приходить до висновку про відсутність на час виникнення спірних правовідносин правових підстав визначення перевищення нормативних вагових параметрів транспортного засобу та відповідно складання розрахунку плати за проїзд за перевищення вагових параметрів.

Крім того, з матеріалів справи вбачається, що довідка та акт про перевищення транспортним засобом нормативних вагових параметрів, складені відповідачем, взагалі не містять жодних даних про те, яке саме зважувальне обладнання використовувалося під час габаритно-вагового контролю транспортного засобу позивача, його назви, технічні характеристики.

Відповідно до п.п.12, 13 Порядку №879 вимірювальне і зважувальне обладнання для здійснення габаритно-вагового контролю повинне утримуватись у робочому стані; періодично проводиться повірка (метрологічна атестація) такого обладнання з подальшим клеймуванням (пломбуванням) та видачею відповідного свідоцтва спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері метрології. Під час здійснення габаритно-вагового контролю не допускається використання вимірювального і зважувального обладнання, періодична повірка (метрологічна атестація) якого не проведена, а також обладнання, що перебуває у несправному стані.

Тобто, виходячи зі змісту вказаних положень, габаритно-ваговий контроль може здійснюватися на вимірювальному та зважувальному обладнанні, яке повинно перебувати у робочому стані, а також в установленому порядку пройшло метрологічну атестацію з його подальшим клеймуванням та повинно мати відповідний сертифікат.

Так, ухвалою суду від 16.11.2017 витребувані у ДП "Дніпропетровський облавтодор" технічні дані та свідоцтва на засіб вимірювальної техніки «ваги пересувні автомобільні» типу CHEKLODE FREEWEIGH.

Згідно листа від 05.12.2017 за №01-14/1543 зазначено, що пересувні автомобільні ваги типу CHEKLODE FREEWEIGH, заводський номер 008237, обліковуються на балансі ДП "Дніпропетровський облавтодор" ВАТ "ДАК "Автомобільні дороги України", та пройшли

повідку, що підтверджується Свідоцтвом про повірку робочого засобу вимірювальної техніки №34-00/5706 від 06.10.2016 (а.с.122-123, 125). До того ж, зазначені пересувні ваги зареєстровані в Державному реєстрі засобів вимірювальної техніки, що підтверджується Сертифікатом затвердження типу засобів вимірювальної техніки серія А №004666 від 21.11.2017 (а.с.126)

При цьому, суд враховує, що надані документи не містять доказів того, що саме ваговий комплекс CHEKLODE FREEWEIGH , заводський номер 008237, був встановлений 30.08.2017 на пункті габаритно-вагового контролю, розташованому на 437 км автодороги Н-08 та за допомогою саме цього вагового комплексу зважувався транспортний засіб позивача. До того ж, ні квитанція зважування, ні довідка про результати здійснення габаритно-вагового контролю, ні акт про перевищення транспортним засобом нормативних вагових параметрів, не містять даних про використаний ваговий комплекс.

Крім того, згідно інструкції з експлуатації "ваги пересувні автомобільні CHEKLODE FREEWEIGH", вказані ваги призначені для визначення навантаження на колеса та вісь та загальної маси транспортних засобів при поосному статичному зважуванні цих засобів (а.с.78-86), тоді як зважування ж транспортного засобу позивача проводилось в русі, що також підтверджено і представником відповідача в судовому засіданні.

Вимоги до облаштування та технічного оснащення пунктів габаритно-вагового контролю на автомобільних дорогах загального користування затверджені Наказом Міністерства інфраструктури України від 28.07.2016 №255.

Так, акт відповідності площадки пересувного пункту габаритно-вагового контролю, який міститься в матеріалах справи, ще від 17.08.2012р. та стосується пункту габаритно-вагового контролю, розташованого на 152 км автодороги ЗЛІ М-04 (Знам'янка - Луганськ - Ізварине) (а.с.117), тоді як зважування транспортного засобу позивача проводилось на пункті габаритно-вагового контролю, розташованому на 437 км автодороги Н-08 (Бориспіль - Дніпро - Запоріжжя).

Таким чином, зважування транспортного засобу позивача проведено з порушенням інструкції по експлуатації вагового комплексу та всупереч його призначенню - зважування в статичному положенні, без врахування специфіки вантажу, що свідчить про недостовірність даних такого зважування.

Враховуючи вищенаведене, суд приходить до висновку, що відповідач діяв не на підставі та не у спосіб, що передбачений чинним законодавством України, а тому позовні вимоги про скасування розрахунку плати за проїзд автомобільними дорогами загального користування великовагових та/або великогабаритних транспортних засобів до акту від 30.08.2017 №0000760 є обґрунтованими та такими, що підлягають задоволенню.

27.09.2017 року на підставі акту №0062931, управлінням Укртрансбезпеки у Кіровоградській області прийнято оскаржувану постанову серії ВА №0110491 (а.с.68).

Згідно даної постанови у зв'язку з допущенням позивачем порушення вимог ст.48 Закону №2344-III, що полягало у наданні послуг перевезення з перевищенням вагових обмежень без оформлення дозволу, який дає право на рух автомобільними дорогами України, виданого компетентними уповноваженими органами, або документу про внесення плати за проїзд великовагових (великогабаритних) транспортних засобів, до ОСОБА_1 застосовано адміністративно-господарський штраф у сумі 1700 грн.

У відповідності до п.п.25-27 Порядку №1567 справа про порушення розглядається в органі державного контролю за місцезнаходженням суб'єкта господарювання або за місцем

виявлення порушення (за письмовою заявою уповноваженої особи суб'єкта господарювання) не пізніше ніж протягом двох місяців з дня його виявлення. Справа про порушення розглядається у присутності уповноваженої особи суб'єкта господарювання. Про час і місце розгляду справи про порушення уповноважена особа суб'єкта господарювання повідомляється під розписку чи рекомендованим листом із повідомленням. У разі неявки уповноваженої особи суб'єкта господарювання справа про порушення розглядається без її участі. За наявності підстав керівник органу державного контролю або його заступник вносить постанову про застосування адміністративно-господарських штрафів, яка оформляється згідно з додатком 5.

Відповідно до абз.3 ч.1 ст.60 Закон №2344-III за порушення законодавства про автомобільний транспорт до автомобільних перевізників застосовуються адміністративно-господарські штрафи, зокрема, за надання послуг з перевезень пасажирів та вантажів без оформлення документів, перелік яких визначений статтями 39 та 48 цього Закону, - штраф у розмірі ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

З огляду на викладене, та з урахуванням встановленого судом факту недостовірності даних зважування транспортного засобу позивача та відповідно перевищення вагових обмежень, суд дійшов висновку про неправомірність застосування до ОСОБА_1 адміністративно-господарського штрафу та прийняття оскаржуваної постанови.

Відповідно до ч.1 ст.139 КАС України, при задоволенні позову сторони, яка не є суб'єктом владних повноважень, всі судові витрати, які підлягають відшкодуванню або оплаті відповідно до положень цього Кодексу, стягуються за рахунок бюджетних асигнувань суб'єкта владних повноважень, що виступав відповідачем у справі, або якщо відповідачем у справі виступала його посадова чи службова особа.

На підставі викладеного, здійснені позивачем документально підтверджені витрати на оплату судового збору у сумі 1280 грн. підлягають стягненню за рахунок бюджетних асигнувань відповідача.

Керуючись ст.ст.132, 139, 143, 205, 242-246, 255, 293, 295-297 КАС України, суд, -

ВИРІШИВ:

Адміністративний позов ОСОБА_1 (АДРЕСА_1), до Управління Укртрансбезпеки у Дніпропетровській області (49038, м.Дніпро, вул.Курчатова, 8) та Управління Укртрансбезпеки у Кіровоградській області (25031, м.Кропивницький, вул. Автолюбителів, 2) про визнання протиправними та скасування розрахунку і постанови - задовольнити.

Визнати протиправними та скасувати розрахунок б/н від 30.08.2017 плати за проїзд великовагових та/або великогабаритних транспортних засобів автомобільними дорогами загального користування до акту від 30.08.2017 № 0000760.

Визнати протиправною та скасувати постанову Управління Укртрансбезпеки у Кіровоградській області про застосування адміністративно-господарського штрафу ВА №0110491 від 27.09.2017.

Стягнути на користь ОСОБА_1, судовий збір за рахунок бюджетних асигнувань Управління Укртрансбезпеки у Кіровоградській області та Управління Укртрансбезпеки у Дніпропетровській області у розмірі 1280 грн. (одна тисяча двісті вісімдесят гривень) шляхом стягнення за рахунок бюджетних асигнувань Державної служби України з безпеки на транспорті (код ЄДРПОУ 39816845).

Рішення суду набирає законної сили в порядку, встановленому ст.255 КАС України.

Рішення суду може бути оскаржено до Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду протягом тридцяти днів з дня складення повного судового рішення за правилами, встановленими ст.ст.293, 295 - 297 КАС України.

Відповідно до пп.15.5 п.15 Розділ VII Перехідні положення КАС України до дня початку функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи апеляційні та касаційні скарги подаються учасниками справи до або через відповідні суди, а матеріали справ витребовуються та надсилаються судами за правилами, що діяли до набрання чинності цією редакцією Кодексу.

**Суддя Кіровоградського
окружного адміністративного суду**

Т.М. Кармазіна